

[Indenrigsministeren.]

jeg ikke tænke mig. Efter de Oplysninger, som ligger til Grund for Forslaget, vil 15 af Amterne have Adgang til at udskrive direkte paa Skatteyderne. Det er rigtigt, at der er enkelte Amter, som i Øjeblikket udskriver paa Kommunerne, der ikke vil faa Adgang dertil, men det vil det ærede Medlem ikke kunne anføre noget Argument imod. Der kan ikke være noget som helst Grundlag for, at man i nogle Dele af Landet skal gaa til Udskrivning af Skatter paa et andet Grundlag end Ejendomsbeskatningen, skønt man ikke er oppe paa nær saa høj en Ejendomsbeskatning som i andre Dele af Landet. Det maa dog være en Interesse, vi alle maa have, hvilke Anskuelse vi end nærer, at Ejendomsbeskatningen bliver saa lige som muligt i de forskellige Dele af Landet, og dette Forslag vil bidrage til, at den bliver mere ligelig.

Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Lehwald) skal jeg kun sige, at jeg erkender, at det ærede Medlem nu tog Ordet for, at vi burde vende tilbage til Ejendomsskylden. Hvis det ærede Medlem og hans Parti havde Magt, som de har Agt, ønskede han den fulde Ejendomsskyld tilbage. Ja, det er der jo ikke noget at sige til, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har ret mange Tilhængere, heller ikke indenfor hans eget Parti Landet over, som ønsker det, der skete i 1926, ugjort.

Med Hensyn til Værdistigningsafgiften erkendte det ærede Medlem, at en saadan Afgift er berettiget, men vi ved jo alle sammen, at det ærede Medlem og hans Parti ønsker den gennemført paa et Grundlag, som har vist sig upraktikabelt, for Resten ogsaa uretfærdigt. Der kan ikke være Retfærdighed i, at hvis af to Ejendomme af samme Beskaffenhed den ene omsættes, skal vi sige, 10 Gange i Løbet af 50 Aar, skal den betale Værdistigningsafgift disse 10 Gange, den omsættes, medens den anden Ejendom, som overhovedet ikke omsættes i de 50 Aar, slet ikke skal betale Værdistigningsskat i den Periode. Det kan man simpelt hen ikke have. Dertil kommer, at det har vist sig, ikke mindst i Tyskland, at den Form for Værdistigningsskat kan medføre — det kan enhver sige sig selv — Omgaaelse af Bestemmelserne, idet det kan være i høj Grad tvivlsomt, hvad der skal forstaas ved Omsætningen af en Ejendom, og der kan finde pro forma-Omsætninger Sted i stort Omfang.

Endelig sagde det ærede Medlem, at det var meget rigtigt, at for de fremtidige Anlæg af Gartnerier vilde det selvfølgelig være en Fordel, at de mægtige Kapitalanlæg i Drivhuse blev skattefrie. Jeg noterer altsaa, at det ærede Medlem er ganske klar over, at for fremtidige Gartnerier vil det være en Fordel. Men, siger det ærede Medlem, for de bestaaende Gartnerier vil det være til Skade. Hertil vil jeg gerne bemærke, at jeg tror ikke, det ærede Medlem blandt bestaaende moderne Gartnerier i Danmark vil finde ret mange, hvor der ikke netop i vor Tid foregaar store Udvidelser, store Omlægninger, der medfører Opførelsen af nye Drivhuse, at større og større Dele af Jorden lægges under Glas. Med andre Ord, praktisk talt vil alle disse Nyanlæg indenfor hele det danske Gartneri blive skattefrie. Derfor betænker jeg mig ikke paa at betegne Gennemførelsen af dette Lovforslag som en overmaade nyttig Handling overfor dansk Gartneri. Hvis det ærede Medlem en Gang imellem diskuterer med Gartnere om deres Produktion, vil han mærke, hvorledes de, der har de store Gartnerier, i stigende Grad føler, at vor Beskatning lægger betydelige Byrder paa deres Produktion. Dette Lovforslag vil lette dem for nogle af disse Byrder.

Bækgaard: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at han forstaaer ikke, hvorfor det gode og nyttige Arbejde, som gøres ude i Landbruget med Hensyn til Opførelse af Bygninger og Forbedringer af Bedriften, skal beskattes. Det er et Ræsonnement, man ogsaa kan bruge overfor mange andre Skatter; det gælder jo ogsaa de Indkomster, man har af sit Arbejde og sit Erhverv i det hele, at det i Grunden er forbavsende nok, at man skal straffes derfor i Form af Skat. Men Forholdet er nu en Gang saaledes, at den Husboldning, vi har indrettet os med, og de mange fælles Opgaver, vi har taget op, kræver mange Penge for at blive bestridt, og saa mener jeg, vi bliver nødt til at tage Hensyn til Skatteevnen, hvor den findes, og lægge Skatten, hvor man bedst kan taale den, og hvor den virker mindst tyngende.

Hvad Amtsbeskatningen angaar, er det selvfølgelig ikke selve Udregningen, der vil volde størst Besvær; men efter min Opfattelse vil der komme til at bestaa en Forskel i Henseende til Opkrævningen, idet Grundskatterne selvfølgelig har en privilegeret Stilling med Hensyn til Op-